

آن سوی مرگ

(ممکن است بخش‌هایی از این کتاب برای بیماران قلبی و آنها بخوبی که با بیماری‌های عصبی دست و پنجه نرم می‌کنند مناسب نباشد.) این توضیحی است که در ابتدای معرفی این کتاب باید نوشت تا هر که می‌خواهد سراغ این کتاب برود یا آن را توصیه کند توجه داشته باشد که می‌باید ترویج کتابخوانی منجر به یک اتفاق ناخوشایند و تجربه حضوری مرگ! این کتاب روابطی است از سه تجربه مرگ؛ بله درست خوانده‌اید در این کتاب خواننده تجربه سه نفر را از زبان خودشان می‌خواند که مرگ تجربه کرده‌اند. این کتاب حاصل سه مصاحبه با کسانی است که بزرخ (جهان پس از مرگ) و پیش از قیامت که مردگان در آن به انتظار قیامت نشسته‌اند) را تجربه کرده‌اند و بیان پس از مرگ را دیده‌اند؛ البته لفظ «دیدن» برای جهانی که تجربه شدنی نیست و معلوم نیست با چشمی که مادریم دیده شود چندان کاربردی نیست. ولی شاید بالفظ دیگری هم نشود آن را خطاب کرد. کتاب با اقبال خوبی از سوی مخاطبان روبرو شده و روایت مواجهه سه نفر را بازگو می‌کند. کتابی که اغلب مخاطبان تاثیر قرارداده و روایت‌هارا تکان‌دهنده معرفی کرده‌اند. مصاحبه‌های این کتاب در مسیری است که تلاش می‌کند تمام مشاهدات افراد را ثبت کند و نویسنده کوشش کرده روایتی عینی از لحظات جدا شدن روح از بدن و ورود به جهان مرگ را برای خواننده بازگو کند. این کتاب با وجود مستند بودن اما لحن زیانی روان و ساده دارد و هر خواننده‌ای را به راحتی با آن ارتباط برقرار می‌کند. در این کتاب مخاطب بی‌پرده به تجربه مرگ دست پیدا می‌کند و آن را از نزدیک لمس می‌کند به قدری که مخاطب در بخش‌هایی خود را جای فرد درگیر با امر مرگ قرار می‌دهد.

این کتاب را دفتر نشر معارف در ۳۵۲ صفحه منتشر کرده که شاید در روزهایی که کرونا حسابی مشغول جولان دادن است بتواند لحظات بی‌سابقه‌ای را برای مخاطب این گونه فراهم کند. «آن سوی مرگ» راجمال صادقی تالیف کرده که به کوشش محمدحسین حاجی‌ده آبادی گردآوری شده است. این کتاب تجربه مرگ و جهان پشت آن را برای شما بازسازی می‌کند!

اندر سفیه مارابرنداز می‌کند به این معنا که «مگه عقلت پاره‌سنگ برداشته چنین پیشنهادی می‌کنی یا مگه حیوانی مغزم رو گاززده که بخواهم درباره مرگ بخونم و استرس بگیرم» و جملاتی شبیه به این. ولی چه خوشنام بیاید و یانه، مرگ هست و روزی هم نوبت به مامی شود. پس چه بهتر مقداری از این ترس کم کنیم و آگاهی خود را نسبت به این پدیده ناشناخته خلقت بالا ببریم. هر چند حتماً با خواندن درباره مرگ تجربه موافجه ما با آن ایجاد نمی‌شود، ولی حداقل این نکته مثبت در آن هست که می‌توانیم از زاویه یک نویسنده با این مقوله آشنا شویم و نوع نگاه‌های متفاوتی درباره آن پیدا کنیم، این طوری شاید برایمان پدیده‌ای ترسناک نباشد و راحت‌تر بآن کنار بیاییم.

این روزها که کرونا هر روز در حال قربانی گرفتن است و البته با رعایت نکات و توصیه‌های بهداشتی می‌توان به مقابله با آن بپرداخت، دیدیم بد نیست چند کتاب که در آنها نویسنده با مخاطب از مرگ سخن گفته را مرور کنیم. کتاب‌هایی که نویسنده‌گان مرگ را در بند کلمات کرده تا خواننده برای دقایقی بدون واهمه با آن روبرو شود.

حرف زدن درباره مرگ در باور عامه اتفاق خوشایندی نیست و معمولاً هرجا سخن از مرگ به میان می‌آید اغلب سرگفت و گو و سخن را به سمت دیگری کج می‌کنند تا آن حرفي به میان نیاید. (اسمش رانبر) شاید توصیف خوبی باشد برای این اتفاق در زندگی انسان‌ها. آن‌قدر این موضوع مهم است که در ضرب المثل‌ها و ادبیات مردم کوچه و بازار نیز راه یافته و مردم تنوانته دنده اتفاق مهمند بشرشوند. «مرگ خوبه‌ای ام برای همسایه» یا «مرگ شتری است که در خانه همه‌ی خوابد» یا «مرگ یک بارشیون هم یک بار» و... از جمله عبارات و ضرب المثل‌هایی است که درباره مرگ می‌توان به آنها اشاره کرد و با آنها گویی به گفت و گواد. هر چند که نیاز به توضیح نیست که این عبارات کارکد کنایی دارند و اشاره مستقیم آنها مبنظر نظرگوینده نیست! حالاً این وصف نوشتن درباره مرگ هم احتمالاً با توجه به کراحتی که این اتفاق در میان عموم دارد، کار جذابی نباشد و شاید اگر به کسی توصیه کنیم (بی‌ایین کتاب را بخوان و ببین نویسنده چقدر خوب درباره مرگ نوشته) مخاطب مابانگاهی عاقل

پیشانی نوشت‌ها

علیرضا جوانمرد در مجموعه داستانی که نشر اسلام آن را منتشر کرده سراغ مرگ رفته است. او از مرگ می‌نویسد و به خواننده‌اش یادآوری می‌کند که مرگ همین زندگی است. اور در مجموعه‌های که نویشته از روایای مختلف درباره انسان‌ها و مرگ‌شان نوشتند و در واقع این مجموعه داستان مرگ است. مرگی که انسان‌ها حتی اگر نخواهند سراغشان می‌آید.

در این کتاب انسان‌های گوناگون از یک جانبار تا یک کفash قصه‌مرگ‌شان برای خواننده بازگو شده است. قصه‌هایی که حتماً شما را دچار حریت می‌کند.

این مجموعه داستان تلحیخ نیست، شاید از مرگ سخن بگوید ولی قرار نیست تلحیخ به کام خواننده‌اش بزیزد، بلکه می‌خواهد تلاش کند بگوید که مرگ مقوله‌ای است که ما یعنی آدم‌ها، پیچیده‌اش کرده‌ایم در حالی که ساده‌تر از این پیچیدگی هاست. نویسنده در ساختمان داستان‌هایی دست به خلاقیت‌هایی زده که حتماً خواننده در روبرویه رو شدن با آنها دچار شگفتی خواهد شد. فرم‌هایی که در برخی به قدری خلاقانه و بدیع است که باور نمی‌کنید یک داستان خوانده‌ای دنیو نویسنده کوشش می‌کند با این روش تلحیخ مضمون داستان‌هایی را بگیرد و با زبان داستان مقداری کام خواننده‌اش را شیرین کند.

طعم گس زندگی

زنگی برای برخی شیرین و دلچسب است، ولی برخی به واسطه اتفاقاتی زندگی به کامشان تلحیخ می‌شود مثل زهرا حمیدرضا منایی اما داستان‌هایی نوشت که زندگی در آنها طعم گس دارد، طعمی که دهان جمع می‌شود و معمولاً بعد از خوردن خرمالوی نرسیده به آدم دست می‌دهد. او جدال بین مرگ و زندگی و زندگه بودن و زندگی کردن را دستمایه مجموعه‌ای قرار داده تا داستان‌هایی بنویسد که در آنها بردی میان زندگی و زندگه بودن در جویان است و مرگ در نهایت هر درواشکست می‌دهد و پیروزی شود. منایی که تجربه رمان «برج سکوت» او سبب شد تا انتظارها از او افزایش پیدا کند این بار در یک مجموعه داستان کفرم و ساختمان روایت در آنها نیز متفاوت از فضای داستان‌های امروز است. تلاش کرده خواننده را در این دوراهی و مواجهه انسان‌ها با مرگ قرار دهد. مرگ که شاید باورگردی نباشد ولی به راحتی افراد را دور زندگی خارج می‌کند. این مجموعه داستان که نشر «كتاب نیستان» آن را منتشر کرده، تلاشی است از نویسنده‌ای که نگاه جزئی و بیزی به مسائل دارد که البته او مسائلش را در درون انسان جست و جو می‌کند. مجموعه داستان «طعم گس زندگی» دهان‌تان را تلحیخ نمی‌کند، بلکه روایت‌هایی را به کام شمام نشاند که در آنها افراد با مرگ پنجه به پنجه می‌شوند.